

İncir Ağacının Gölgeleeri

– Oya GEDİK · 12 Ekim 2009

Kalemim bugün beni,çocukluğumdaki incir ağacının gölgelerine attı.A a a arkadaşlarım da orada,incir ağacının gölgelerinde.

Kocaman yapraklarının arasında incir meyveleri.arkadaşlarım incirleri toplamaya ,bende yapraklarını yolmaya çalışıyordum.
Ellerim incirlerin acı sütünden yanıyor olsada hergün mutlak yoluyordum ,bir kutu da kibrit,annem görmeden tabi;ağacın altında oturup çantalar,sepetler,şapkalar yapardım ve saatleri mi alırdı.Öyle düzgün ve itinalı çalışırdım ki ..kibrit çöple rinle tuttururdum ve çok sağlam olurdu.

Arkadaşlarım da hep beni seyrederlerdi,of çabuk bitir benim çantamı,bana sepet yap dedikleri sesler hala kulaklarımda kal mıştır.Ellerim iyice usta olmuştu,incirlerin altında olduğum bir gün,daha değişik bir sepet yapıyordum ,çiçekli sepet yapıp içine ballı incirleri koydum.O kadar güzel olmuştu ki,vermek istemiyordum arkadaşşıma .Çok yalvardı ..ben de annene götürür sen sepet senin dedim de, içim eriyordu en güzelini yapmıştım; sepeti verdim arkasından bakıyorum daha bahçenin köşesine gelmeden incirleri yiyiyordu,koştum yanına seni kandırdım dedi.

Hepsini yediği gibi sepetimi de parça parça yaptı,neden kop ardın sepetimi bir daha sana hiç birşey yapıyacağım..sen ne aptalsın o çanta incir yaprağından çanta mı o ! Ben ki saatlerimi harcamış bende annesine götürecekle diye çok heyecan lanmıştım ; arkadaşşıımın annesi beni çok severdi sarı kızım diye, mutlu etmeyi düşünmüştüm annesini.Birde incir yapraklarının acı sütü elimi çok yakmıştı ,ellerim kömürcü çırağı gibi kara olmuştu.

Aslında bu yapmış olduğum çocukça,çocukluk tasarımı ve sanat tutkumu anlayamamışlardı. Meyer beni besleyen incir meyvelerinin , kurs gördüğüm yapraklarından mezun olmuşum ..!
Hey gidi incir ağacı hey..İncir ağacının gölgeleri çok serin olur da ,ısıttı çocukluk anılarıım ..!
Oya GEdik
Anılar...